

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2a. 5-6. 10 & 12. 13-14b. 24 & 35c (R̄.: cf. 30)

R̄. Emítte spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

¹ Bénédic, ánima mea, Dómino.
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter!
Maiestátem et decórem induísti,
^{2a} amíctus lúmine sicut vestiménto. R̄.

⁵ Qui fundásti terram super stabilitátem suam,
non inclinábitur in sáeculum sáeculi.
⁶ Abýssus sicut vestiméntum opéruit eam,
super montes stabant aquæ. R̄.

¹⁰ Qui emíttis fontes in torréntes;
inter médium móntium pertransíbunt,
¹² Super ea vólucres cæli habitábunt,
de médio ramórum dabunt voces. R̄.

¹³ Rigas montes de cenáculis tuis,
de fructu óperum tuórum sáticas terram.
¹⁴ Producis fenum iuméntis
et herbam servitúti hóminum. R̄.

²⁴ Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine!
Omnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua.
^{35c} Bénédic, ánima mea, Dómino. R̄.